

Roden24

monika šimkovičová

Edícia SCIFI

RODEN24

Monika Šimkovičová

Edícia **SCIFI**

2015

Copyright © 2015 Monika Šimkovičová

Vydal Publixing Ltd
2 Hope Cottage, Reading Road, RG8 0QY
Woodcote, Veľká Británia
www.publixing.com

v roku 2015, v edícii SCIFI

1. vydanie

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovať
ani šíriť v nijakej forme ani nijakými
prostriedkami bez predchádzajúceho písomného
súhlasu vydavateľa.

ISBN: 978-0-9927573-2-8

K napísaniu tohto diela ma z veľkej časti inšpirovala “partička Vigilov” z [BANYS MEDIA](#), ktorí pochádzajú z rôznych častí sveta a dali sa dohromady hlavne preto, aby vznikla nová on-line hra.

Robia mediálne kampane, vytvárajú vlastné softwarové a marketingové riešenia, produkujú televízne programy, natáčajú reklamy. Ale stihli postaviť tiež medzinárodne úspešné portály a dokonca celosvetovú sociálnu sieť.

Občas sa dokážu “vyblázniť” s mobilnými aplikáciami, natočia napríklad Škodovku pre Ženevu, film s Indonézami, alebo NATÁČAJÚ S DRONMI na Zanzibare. VŠETKO TOTO DOKÁŽU PREPOJIŤ na internete ale aj mimo neho.

Stále sa pýtajú: A kedy máme teda spať? A ja na to: Až budete mať tú hru, kvôli ktorej ste sa stretli! Banysa mám z nich najradšej, lebo on si vždy po sebe umyje riad.

Ďakujem im, že výrazne pomáhajú vzniku projektu R24.

Monika Šimkovičová, autorka

Už niekoľko dní som nevytiahla päty z domu. Takýto čudný stav mysle, tela i duše som ešte nezažila.

S veľkou námahou som dopravila svoje telo na chodbu ku schránke s biofotonickým skenerom. Nechcela som už riskovať ďalšiu pokutu od zdravotnej únie a tak som nastavila dľaň zoči-voči pravde. Modrý lúč prenikol cez moju kožu a ja som vedela, že nikoho neoklamem. A tento prístroj už vôbec nie. Tušila som to. Za posledné obdobie len káva, med a cigarety.

Informáciu som odoslala, skener som vypla a svoj pohľad som nasmerovala k oknu v kuchyni. Bolo zatiahnuté už asi dva týždne. Priblížila som sa k nemu a sprístupnila som svetlu svoj temný domov. Do očí mi udrel nový veľký bilbord na budove oproti. Bol na ňom slogan: *Pod'von, doma to už poznáš!*

Po dlhej dobe som sa usmiala, lebo mi to pripadalo, ako keby to bola výzva určená priamo mne. Blížila sa jar. Vtáci si už začali nacvičovať svoj repertoár a tí zdatnejší už absolvovali svoje prvé vystúpenia.

Pochopila som, že žiadna z mojich ciest nevedie von z pasce, v ktorej som uviazla, a že s tým smútkom už musím konečne niečo urobiť.

Sadla som si k počítaču s obrovským odhodlaním. Povedala som si: *Som v tom od samého začiatku. Kto iný má zanechať odkaz budúcim generáciám, ak nie ja? Kto môže byť objektívnejší?* Ponorila som sa do toho ponurého ticha. Opäť som stiahla rolety. Uvarila som

si tú najsladšiu kávu a pustila som sa do písania.

Možno moja nasledujúca tvorba neponesie pečať génia, ale bude určite pozoruhodná vďaka svojej neobvyklej téme.

Som totiž jediný Vigil na svete, ktorý je schopný spánku.

Roden Wagner mi už ako dieťa pripadal zvláštny. Naše rodiny boli po celé generácie spriaznené. Obývali sme veľké sídla, ktoré boli v priamom susedstve a i keď bol medzi nami veľký vekový rozdiel, už od jeho detstva sme sa my dvaja považovali vzájomne za priateľov. Často sa uzatváral do akéhosi neviditeľného sveta. Ako keby sa mu nedarilo nájsť v tom skutočnom nič zaujímavého a prítazlivého.

Jeho obrazotvornosť, predstavy a často i výmysly boli prístupné a určené len zasväteným. Ja som patrila medzi nich. Bola som staršia ako jeho matka a len o niečo mladšia ako jeho stará mama, ale napriek tomu ma často bavil svojimi predstavami o našej svadbe až vyrastieme. Keď jeho rodina konzultovala školy, na ktorých má študovať, bola som vždy prizvaná na rodinnú radu. Všetci ma bezvýhradne rešpektovali ako najbližšieho Rodenovho priateľa.

Medical Science Institute – to bolo konečné rozhodnutie a môj malý priateľ sa vydal cestou lekára a vedca. Zoznámila som ho s Dr. Ondreyom Lewisom, ktorý sa v tom čase úspešne etabloval vo vedeckej rade a otvoril Rodenovi všetky dvere, kde na neho čakal úspech. Zaslúžil si to. Bol nesmierne húževnatý, ambiciózný a jeho inteligencia bola na veľmi vysokej úrovni.

Často sme sa stretávali v trojici. Chodievali sme na výlety, diskutovali sme pri káve, alebo sme strávili dokonca celý víkend v mojom dome. A ako čas

plynul, uvedomila som si, že najčastejšou témou našich rozhovorov je práve čas.

Roden venoval spánku už od malička veľmi málo priestoru. Považoval ho síce za nevyhnutný, ale neustále mu víťalo v hlave ako by sa dalo „zariadiť“, aby človek nemusel spať a tým získal pre seba omnoho viac možností pre svoj život. Spočiatku sme sa na túto tému bavili len okrajovo, ale čím dlhšie sme ju rozoberali, tým viac nás všetkých pohlcovala.

„A ty vieš, že existuje tvor, ktorý pracuje 24 hodín denne, bez oddychu a nikdy nespí?“ spýtal sa ma raz Roden a v očiach mal pozoruhodné svetielko.

„Hovoríš o sebe?“ zasmiala som sa.

„Hovorím o fialovom mravcovi.“

Bolo mi jasné, že ak o niečom začne Roden rozprávať a má v očiach *to* svetlo, je to niečo, čomu na určitý čas úplne prepadne. Lenže teraz mal spojenca. Ondrey si prisadol a obidvaja mi predostreli svoju teóriu. Bola som fascinovaná. Neviem presne či viacej samotným nápadom, alebo tým, že som dala dohromady dvoch ľudí, ktorí sú pravdepodobne predurčení dosiahnuť niečo úžasné. Každopádne som bola naplnená hrdosťou. Cítila som, že sa ocitám pri zrode mimoriadneho objavu. Niečoho veľkého a prevratného.

O sedem rokov neskôr som si ten moment pripomenula, keď sme sedeli na terase môjho domu.

Ondrey už s nami nebol. V jeho obľúbenom prútenom kresle sedela Rodenova manželka Rya. Krásna, milá a na svoj vek veľmi rozumná osôbka. Navštívili ma, aby ma osobne pozvali na slávnostné otvorenie medzinárodného centra *Roden Medical*²⁴. Vtedy som si prvýkrát všimla, že jeho svetielko v očiach má inú farbu.

Trochu ma mrzelo, že sa ani raz nezmienil o Ondreyovi. Mala som pocit, že Rya by ani nevedela, o kom je reč. Stále mi rezonuje v ušiach veta, ktorú som ako poslednú začula z Ondreyových úst. Bola určená Rodenovi. *To tvoje osobné čaro prekoná už len tvoja zahľadenosť do seba!*

Keď sme sa lúčili, Roden ma objal, pritisol si ma k sebe a zašepkal mi do ucha: „Ty tam musíš byť, rozumieš?“

„Prídem a ani nevieš ako rada.“ a pobožkala som ho na čelo.

V úvodnej reči jeho starších kolegov bolo trochu cítiť rozpaky, ale o jeho výskume a finálnej práci si nedovolil nikto pochybovať. Roden totiž dokázal vyvrátiť všetky argumenty, ktoré jeho výskum po celú dobu brzdili. Výsledky lekárskeho testov popreli všetky doterajšie pesimistické odhady a predpovede a Roden uprostred celej tej slávy vystúpil navyše so šokujúcim vyhlásením:

„Už tri roky preparát sám užívam, vážení priatelia!“

V sále nastalo hrobové ticho. Celá vedecká obec,

najdôležitejšie kapacity v oblasti medicíny a výskumu akoby prestali dýchať. Usmiala som sa. Môj malý priateľ to dokázal! Dr. Roden Wagner – prvý Vigil na svete!

Rya k nemu pristúpila a s hrdosťou ho chytila za ruku. Zmocnil sa ma doteraz nepoznaný pocit žiarlivosti. Chodila ešte do škôlky, keď sme my dvaja snívali o umelom spánku! O tabletke, ktorá nahradí spánok tak, aby človeku nič nechýbalo. O zázraku, ktorý v priebehu pár minút zregeneruje telo, dušu i hlavu a človek bude mať pre seba dvadsaťštyri hodín, ktoré môže využiť ako len chce. Dokázal to! A mal odvahu vyskúšať to sám na sebe.

„Môj zdravotný stav je vynikajúci. Fyzická kondícia je dokonca na vyššej úrovni. Mám viac sily...“ pyšne oznamoval malému hlúčkiku vedcov, ktorí sa sústredili okolo neho.

„Naozaj žiadne vedľajšie účinky?“ spýtal sa nemecký kolega.

„Mám dokonalý čuch!“ pousmial sa Roden. „Zajtra predkladám opäťovne celú štúdiu rade. Dúfam, že teraz ma všetci jednohlasne podporíte! Na zdravie!“

„Počúvaj ma, chcem byť medzi prvými, kapitán môj!“ povedala som a štuchla som ho do rebra, ako to kedysi robieval on mne. Pripili sme si pohárom šampanského

a až teraz som mohla jasne vidieť, že jeho očné dúhovky hrajú nádhernými fialovými odtieňmi. „Toto je efekt pri užívaní? Aj ja budem mať fialové oči?“

„Nemyslím si to.“ poznamenal a objal ma okolo pliec. „Tvoje oči sú prirodzené hnedé a moje sú modré. Fakt si nemyslím, že by mohlo prísť k pigmentácii tmavej dúhovky. Ale ak aj áno, prekážalo by ti to, kormidelník môj?“

„Nie, fialová je predsa moja farba.“

„Ale až po červenej!“ dodal a brnkol ma po nose.

Kdesi z hĺbky duše sa u mňa, v priebehu slávnosti, ozvalo pár námietok, ale ani som ich nevyslovila. Vedela som, že by ich Roden nemienil brať na vedomie a koniec koncov, než sa ráno stretlo s nocou, bola som doslova prevalcovaná argumentmi nielen zo strany kapitána, ale aj všetkých jeho plavčikov. Odpovede na moje nevyslovené otázky sa aj tak postupne dostavili.

Každý jednotlivec, ktorý dosiahne štvrtý stupeň premeny charakteru svojej osobnosti, sa môže slobodne rozhodnúť pre užívanie prípravku. Každý, kto dovŕši 28 rokov, sa má právo stať Vigilom – človekom navždy bdejúcim. Stačí prísť do kancelárie *Roden Medical24*, sadnúť si na zadok, vypočúť si všetky upozornenia od právnikov a lekárov, vziať do ruky pero, podpísať, zaplatiť a zbohom spánok! Navždy.

Výraz Vigil začal medzi nami používať ako prvý Ondrej. Pochádza z latinčiny a jeho definícia presne zodpovedá tomu, o čo tým dvom od samého začiatku išlo. Spomínam si, ako som raz kdesi vyhrabala presnú definíciu tohto výrazu:

VIGIL – človek večne pohotový a čulý, s nadmernou schopnosťou adekvátne, podľa nutnosti, prepojavať pozornosť od jedného javu či objektu na iný jav, či objekt.

Synonymá: strážca, hliadka, pohotový, nezaspávajúci, usilovný, pozorný, starostlivý, ostrážitý.

Takto nejako som, tak či tak, vnímala Dr. Rodena Wagnera už od jeho detstva.

Blížili sa moje narodeniny a ja som mala v hlave len jedinú túžbu. Jediný tip na darček od mojej rodiny. Chcela som mať možnosť prežiť zvyšok svojho života úplne naplno. Nepremeškať už ani jednu minútu. Prečítať knihy, ktoré som nemala čas prečítať, cestovať, zachytiť všetko, čo bolo nemožné, keď som spala.

Sen sa mi splnil. Moje deti ma obdarovali večným bdením. V jednej jedinej fialovej kapsule preparátu R24 sa ukrýval zhruba deväťhodinový spánok. Posledné roky som trpela nespavosťou, čo sa dosť podpísalo na mojom zdraví. A odrazu tu bolo malé fialové čudo, ktoré mi spánok nahradilo v priebehu pár minút.

Moje telo sa rýchlo zregenerovalo, vrátila sa mi životná sila a vrátila sa mi chuť do práce. Napriek